

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jany Hullovej v právnej veci žalobcu F., V., P., proti žalovanému **Mgr. M.G.**, V., K., konateľ A., spol. s r. o., Š., K., IČO: X., o zaplatenie 40 000,- Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. októbra 2008 č. k. 2Cb/4/2008-35, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi spoločnosťou A., s. r. o. a žalobcom bola dňa 02. 05. 2001 v zmysle § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka uzavretá zmluva o pôžičke č. PZ III-1272-2001, na základe ktorej žalobca ako veriteľ požičal A., s. r. o. ako dlžníkovi 20 000,- Sk s tým, že dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku s dohodnutým ročným úrokom 38%. Dňa 22. 11. 2001 uzavreli zmluvu o pôžičke č. PZ III-2046-2001, na základe ktorej žalobca ako veriteľ požičal A., s. r. o. ako dlžníkovi 20 000,- Sk s tým, že dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi pôžičku s dohodnutým ročným úrokom 34,5%.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti A., s. r. o., Š., K., IČO: X. súd zistil, že Mgr. M.G. je jediným konateľom a spoločníkom tejto spoločnosti.

Uznesením Krajského súdu v K. v konaní č. 3K 45/02 bol dňa 20. 12. 2002 vyhlásený na majetok A., s. r. o., K. konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. J.M.. Prihláškou pohľadávky zo dňa 11. 02. 2003 si žalobca prihlásil v konkurznom konaní pohľadávku v sume 48 283,- Sk podľa zmluvy č. PZ III-1272-2001 a zmluvy č. PZ III-2046-2001 a žiadal jej zaradenie do 1. triedy. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 20. 1. 2004 správca konkurznej podstaty pohľadávku žalobcu, uznal.

Žalobca žalobou zo dňa 23. 07. 2002 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na vyplatenie 40 000,- Sk s 8% úrokom z omeškania od 01. 02. 2002. V podaní zo dňa 04. 03. 2008 navrhol, aby vec prejednal a rozhodol Špeciálny súd Slovenskej republiky, pretože okresné a krajské súdy vzhľadom na závažnosť problematiky a nedostatok dôkazového materiálu nemôžu zaujať kvalifikované stanovisko. Poukázal na skutočnosť, že Mgr. M.G. bol Špeciálnym súdom SR právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu a klienti A., s. r. o. majú ústavné a zákonné právo na nestranné a kompetentné súdom vydané rozhodnutie.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že žalobca podal proti konateľovi spoločnosti A., s. r. o. žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 40 000,- Sk s príslušenstvom. Obe zmluvy o pôžičke, z ktorých uvedená pohľadávka vznikla, boli uzavreté so spoločnosťou A., s. r. o., Š., K., IČO: X.. pasívne legitimovaným v tomto spore, teda nemôže byť konateľ A., s. r. o., keďže žalobca uzavrel zmluvu s A., s. r. o. Žalobca v tomto spore nesprávne označil žalovaného, ktorý nie je pasívne legitimovaný, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Súd tiež poukázal, že nemožno opomenúť ani skutočnosť, že na spoločnosť A., s. r. o. bol po začatí tohto konania vyhlásený konkurz. Vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu má z procesného hľadiska za následok, že vo všetkých sporoch, ktoré sa týkajú podstaty a ku ktorým dochádza v konkurznom konaní sa účastníkom konania stáva správca konkurznej podstaty. Za týchto okolností však k prerušeniu

konania v zmysle § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní nedošlo, a ani správca konkurznej podstaty sa nestal účastníkom konania, lebo ako žalovaný bol označený konateľ úpadcu.

Žalobca si svoju pohľadávku vo výške 48 283 Sk proti úpadcovi, ktorá mu vznikla z uzavretých zmlúv o pôžičke so spoločnosťou A., s. r. o. prihlásil v konkurznom konaní a správca uvedenú pohľadávku uznal. V súvislosti s pohľadávkou žalobcu je potrebné poukázať na skutočnosť, že správca konkurznej podstaty vykonáva úkony v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní smerujúce k usporiadaniu majetkových pomerov úpadcu a pomerného uspokojenia veriteľov úpadcu z konkurznej podstaty úpadcu, a preto pohľadávka žalobcu – veriteľa môže byť uspokojená len podľa ust. § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní, teda len na základe rozvrhového uznesenia s výnimkou veriteľov, ktorí môžu byť uspokojení podľa § 31 kedykoľvek počas konkurzného konania.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa žalobu o zaplatenie 40 000,- Sk s 8% úrokom z omeškania od 01. 02. 2002 do zaplatenia zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný náhradu trov konania nežiadal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí so stanoviskom súdu, že nesprávne označil žalovaného, a že tento nie je pasívne legitimovaný. Podľa jeho názoru za účastníka konania nemohol označiť ani správca konkurznej podstaty JUDr. J.M., nakoľko s ním nie je v právnom vzťahu a žalobu podal šesť mesiacov pred prihláškou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie v napadnutom rozsahu a z uvedených dôvodov podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Súd prvého stupňa zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav pre rozhodnutie o veci samej a z tohto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver o bezdôvodnosti žalobcom uplatňovaného nároku.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že žalobca si svoj nárok na peňažné plnenie uplatnil na základe zmlúv o pôžičke, ktoré uzavrel s A., spol. s r. o., Š., K.. Správne konštatoval, že zmluvy vznikli medzi žalobcom a právnickou osobou, preto práva a povinnosti z týchto zmlúv mohli vzniknúť len týmto zmluvným stranám, teda žalobcovi a spoločnosti A., spol. s r. o., Š., K.. Žalobcom označený žalovaný Mgr. M.G. je fyzická osoba, ktorá ako konateľ spoločnosti, konala menom právnickej osoby, preto z tejto zmluvy nemôže byť zaviazaná.

So zreteľom na vyššie uvedené a so stotožnením sa v celom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdom prvého stupňa a jeho skutkovými a právnymi závermi, na ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje, napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Nakoľko mu žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. decembra 2009

**JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková